

trække et Stjæl med Hensyn til Valgretten, da vilde have den samme ømme Følelse. Dette forekommer mig at være fuldstændig parallelt. Thi den høitærede Minister har vel ikke Noget imod, at vi have faaet den reviderede Grundlov, han har jo selv underkrevet den, og han er derved kommet til at privilegere visse Vælgere. Derved forekommer det mig, at han har været med til at stemple andre Vælgere, fordi de i social Henseende ere mindre heldig stillede, mindre formuende, som mindre kloge og mindre ædle, eller hvad Udtryk, man nu vil bruge. Der forekommer mig her at være en fuldstændig Parallell. I den ene Henseende drager man maaske Stjællet mellem Karaktererne og i den anden Henseende paa en anden Maade, men i begge Henseender udpeger man paa Forhaand Nogle som værende klogere og bedre, rigere og sikrere. Det forekommer mig dernæst ogsaa, at den høitærede Finanzminister dog ikke kan sætte Vælgerne til Landstinget og til Folkethinget lige med hinanden. Thi jeg vil dog spørge den høitærede Minister, om han, dersom han havde faaet et Mistillidsvotum i Landstinget, saaledes som han har faaet det her, vilde sidde paa denne Plads. Det vilde han vist ikke, selv om det ikke var saa stærkt et Mistillidsvotum, som det, der er kommet herfra. Men er det saa ikke paa Forhaand at stemple Landstingets Vælgere som værende ikke saa lidt forud for de almindelige Vælgere? Det var derved mit Ønske den Gang, at den høitærede Finanzminister maatte faae samme ømme Følelse, naar Stjællet skulde drages i den ene Henseende, som naar det skulde drages i den anden.

Den høitærede Minister kom derefter ind paa Storpoltiken. Seg skal ogsaa meget fort berøre dette Punkt, sjøndt jeg ikke pleter at komme ind paa Storpoltiken. Den høitærede Minister talte om Grundlovens fænde Venner; ja dette Udtryk betyder i og for sig ikke Meget, men det kommer an paa, hvorledes disse fænde Venner te sig overfor Grundloven. Der har næppe i noget Land — det veed den høitærede Finanzminister lige saa godt som jeg og maaske bedre — været nogen Reaktion oppe, uden at den har kaldt sig Grundlovens fænde Venner; der har næppe været nogen Reaktion oppe i andre Lande, som har brudt Grundloven, der ikke har turdet kalde sig Grundlovens fænde Venner, det siger altsaa ikke Meget. Naar nu den høitærede Minister lader os vide her, at han vil blive siddende og vise os — det var omtrent Meningen, vi kunne gjerne tale aabent derom — at vi intet Positivt kunne udrette, at vi vel kunne ødelægge Meget, men intet Positivt udrette,

saa kunde jeg sige: i lige Maade, og det med større Ret, thi det er det høitærede Ministerium, der bærer Ansvar, saavist som det er Ministeriet, der bærer Ansvar for Regeringens Førelse i det Hele taget, og saavist som det er, at det ærede Medlem for Ødense Amts 4de Valgkreds (Monrad) har Ret — og han har jo dog maaske en lige saa god Forstaaelse af Grundloven som den høitærede Minister, idet han maaske er nok saa godt inde i Forudsætningerne for Grundlovens Tilblivelse — naar han en Gang har udtalt, hvad jeg fuldt ud giver min Tilslutning, at Ministeriet bærer Ansvar for, baade hvad der sker, og hvad der ikke sker. Seg naar dette fast — thi det er et Udtryk, som jeg sætter særdeles Pris paa — at Regeringen ved sin Forbliven selvsølgelig ogsaa bærer Ansvar for, hvad der ikke sker. Det Ansvar kan Ministeriet aldrig komme bort fra. Derimod har Folkethinget ikke i saa Henseende noget tilsvarende Ansvar. Den høitærede Minister spaaede, at den Tid vilde komme, da Befolkningen vilde blive fuldstændig overbevist om, at den er paa en urigtig Vej, det kunde vel tage Tid, men det vilde en Gang komme. Seg vil ikke gjerne opkaste mig til Spaamand, men hvad om jeg sagde: Den høitærede Minister kan blive i mange Aar, og det vil blive en drøi Dyst; Meget kan blive ødelagt under hans Ansvar, men salde vil Systemet tilsidst, thi naar Befolkningen bliver sig tilstrækkelig bevidst om, at den har Grundlovens Ord og Mand paa sin Side, jeg siger tilstrækkelig bevidst, naar et Flertal bliver sig dette tilstrækkelig bevidst, naar der kommer en Strøm, som er baade dyb og stærk nok, tror saa den høitærede Minister, at hans Kræfter i Vængden ville staa til at staa imod? Jeg har i saa Henseende nogen Tvivl, og jeg er ikke vis paa, at det ærede Medlem fra Nørresundby (Zuel) vil faae Ret, naar han opfattede Befolkningen som værende saa rolig, at den vilde finde sig i Alt, hvad man bød den. Seg siger udtrykkelig „tilstrækkelig bevidst“, thi saa tror jeg nok, at det vil komme, og det behøver jo ikke at komme til saa haarde Konflikter som Revolution eller Sligt, men naar Befolkningen er bleven sig tilstrækkelig bevidst og veed, at den har Magten, saa er jeg overbevist om,

Rettelse.

Sp. 709, Lin. 12 f. n.: „til det“, las: „over det“.